எந்தை

வாளெடுத்துப் போர்த்தொடுக்க வகையறியா நல்லமனம்!
'தோள்' கொடுக்கும் சோதரனாய் நிற்றலிலே செயல்வடிவம்!
நாள்பட்டப் பண்பாட்டைச் செயலாக்கும் நல்லிதயம்!
தாள்தாங்கும் நெல்மணியாய்த் தகைவுடனே எனை வளர்த்தார்!

பள்ளிக்கு எனை அனுப்பையிலும் பணிக்கு நான் செல்கையிலும்,
பிள்ளைக் கனியமுது இரண்டைப் பெற்று வளர்க்கையிலும்,
அள்ளக் குறையாத அன்பைக் காட்டி வைத்து,
துள்ளும் மானைப் போல் துவளாத மனம் கொள்ள,

வாழ்க்கைப் பரல்களின் வகையை எனக்குரைத்தார்!
தீரனே துரியோதனன்; தீமையெலாம் மாமன்வழி கண்டாலும்,
சூரனே அவன், அரசாட்டிக்குரிய 'மாறனே' என்றுரைப்பார்!
'மானுடனே மேன்மை யென்று மானுடனேச் சொல்லி வைத்தான்!

மற்றவற்றின் அறிவை நாம் மறுப்பதற்கு எது உண்டு?
யாவையும் போல், நாம் பெற்றோம் வாழ்வை' என்பார்!
"நன்மைக்கும் தீமைக்கும் நடுவினிலே நம்வாழ்க்கை;
உண்மைக்கும் பொய்க்கும் இடையே ஓரிழைக் கோடு;

உண்டென்றால் 'அது கடவுள்' அதுவே கடவுள்;
நமைவைத்துப் பார்த்தால் அது நன்மையில்லை நானிலத்தில்,
யாவருக்கும் உண்டென்றால் நன்மை யதே!
நன்மையதைச் செய்கின்ற நல்லுறவும்;

உண்மையதை அறிகின்ற நல்மனமும்;
இறைவன் அளிக்கின்ற கொடை" என்பார்!
இத்துனைத் தத்துவங்கள் எனக்குரைக்கும் உங்களுக்கு; ஏன்
இத்துனைக் கோபமென்பேன்; தத்துவமாய் உண்மைநிலை;

தகைவுடனேச் சொல்லி வைத்தார்; மெத்தச் சீரோடு,
மேதினியில் வாழ்ந்திருந்தோம்; தந்தைக்குப் பின்னே,
மோதியப் பல தீமைகளால் முகமற்றுப் போகாமல் வாழ்ந்திருக்க,
வகையாகக் கொண்டேன் கோபமதை என்பார்!

கோபக் கனலுண்டு, கொஞ்சும் அன்புண்டு,
முள்ளிட்டப் பலாவை முகம் சுளிப்பார் எவருண்டு?
கோபமின்றி அவர் செய்தக் குறைகள் ஏதுமில்லை!
நன்மையன்றி அவர் செய்தத் தீமை ஏதுமில்லை!!

வெள்ளைக்கு வெள்ளையைச் சரிபார்த்து,
வெள்ளைக்கு இலக்கணமாய் வெள்ளாடைப் பூண்டு,
வீறுநடை கொள்வார்; வெற்றிலைப் பாக்கு நிதம்;
வெள்ளைப் பற்களோ அறியும் கறை; தும்பைப் பூவாம் அவை!

முல்லைப்பூ போன்ற முத்தானப் பல்வரிசை;
சில்லைரை விழுந்தார்போல், சீரானச் சிரிப்பலைகள்!
எந்தாய் அவர்க்குச் ‘செல்வம்’, அவர்கள் இருவருக்கும்,
நான் செல்வம்; என்னவளும் செல்வம் அவர்கட்கு;

என்மக்கள் இருவரும் அவர்கட்குச் செல்வந்தானே!
கவிதை உள்ளத்தால் எனை அவர் வளர்க்க;
என்னுள்ளேக் கவிதைப் பிறக்கக் கண்டேன்! அவரைப்போல்,
சோதிடமும் கற்றேன்; கேட்போர்ப் புடைசூழ,

கீர்த்தியும் தான் அடைந்தேன்; கவிஞனாய்,
ஆட்சியுறும் ஆற்றலும் நான் அடைந்தேன்!!
இறைமை என்பது உண்மை; இறைவன் என்பது வழி!
அறிவும் ஆற்றலும் அன்னை தந்தை ஊட்டி வளர்ப்பது!!

தந்தை ஓர் வழிகாட்டி; வாழ்க்கைத்
தத்துவத்தின், ஒளிவிளக்கு; மேதினியில்,
எந்தைபோல் எவருண்டு?
எங்கு காண்பேன் இனி!

கு.ப. அசோகன்,
17-03-2007